

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΣΤΗ ΝΤΟΝΤΟΜΑ, ΤΗΣ ΤΑΝΖΑΝΙΑΣ

Γράφει ο ιερέας και αποσπασμένος εκπ/κός στην Ιεραποστολή, π. Ερμόλαος Ιατρού.

Αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίω.

Με τη χάρη του Χριστού μας, φέτος αξιωθήκαμε να μετακομίσουμε από την Ιεραποστολή του Μαλάουι στην Ιεραποστολή της Τανζανίας. Έτσι νιώθουμε και πάλι ότι είμαστε στην αρχή, ότι κάνουμε τα πρώτα μας ιεραποστολικά βήματα σε αυτήν τη χώρα και σίγουρα ήδη ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις και καινούρια βιώματα στην καινούρια μας διακονία. Έτσι, εδώ και λίγο καιρό, με την ευχή του Πατριάρχου μας και του επισκόπου Αγαθονίκου όπου ανήκουμε, αρχίσαμε να διακονούμε τους Τανζανούς αδελφούς μας στην περιοχή της Επισκοπής Τανζανίας. Καταρχάς μας έκανε εντύπωση η φιλοξενία και η ταπεινή

συμπεριφορά του Επισκόπου, η ανθρωπιά και η αγάπη του για την Ιεραποστολή και σίγουρα ήταν κι αυτός ένας λόγος να έρθουμε σε αυτήν την περιοχή.

Από τις πρώτες μέρες κάναμε μαζί με τον Επίσκοπο ταξίδι 12 ωρών με το αυτοκίνητο για να πάμε στην Γρίγια όπου υπάρχει μεγάλη δύναμη Ορθοδόξων και αρκετοί ιερείς. Τις λίγες μέρες που μείναμε εκεί, έγιναν γάμοι νεοφώτιστων από τη φυλή Μασάι και δυο χειροτονίες: του διακόνου Αναστασίου σε Πρεσβύτερο και του κατηχητή Στέφανου σε Διάκονο. Η ατμόσφαιρα γεμάτη από συγκίνηση και οι δικές μας καρδιές πήγαιναν να σπάσουν από τη χαρά και τα έντονα συναισθήματα. Δεν είναι και λίγο, η εκκλησία μας να αποκτά διακόνους και ιερείς στην τριτοκοσμική Αφρική που είναι γεμάτη από αιρέσεις, ειδωλολατρία, μαγείες και άλλα.

Και στην Τανζανία, διαπιστώσαμε ότι πάνω από όλα χρειάζεται πολλή υπομονή για να μείνει κανείς. Η χώρα έχει τύφο και ελονοσία. Το νερό τους είναι πολύ επικίνδυνο. Θυμάμαι στο Μαλάουι, απλώς βράζαμε το νερό και πίναμε. Εδώ, αυτό είναι αδύνατον. Από το νερό τους, ακόμη και μια γουλιά να πιείς κατά λάθος, κολλάς τύφο και δυστυχώς δεν υπάρχει εμβόλιο που θα σε φυλάξει από αυτόν ειδικά τον τύφο. Έτσι, αναγκαστικά ακόμα και για να μαγειρέψουμε, ρίχνουμε εμφιαλωμένο νερό, το οποίο και αγοράζουμε. Μα και η ελονοσία, όπως άλλωστε σε όλη την Αφρική, θερίζει, διότι οι φτωχοί Τανζανοί δεν αντέχουν οικονομικά να αγοράσουν τα φάρμακα και συχνά χάνουν τη ζωή τους. Υπάρχουν, λοιπόν, περιοχές στην Τανζανία, όπως είναι στην Ιρίγκα, στην Ντοντόμα και αλλού, που υπάρχει πολύ φτώχεια. Ο κόσμος υποφέρει. Κάποιος κάποτε μου είπε, αν από τη λέξη Αφρική, βγάλεις από μπροστά το πρώτο γράμμα Α, τι μένει; Αυτό είναι η Αφρική. Λυπόμαστε τα ρακένδυτα παιδάκια, λυπόμαστε τους άνεργους οικογενειάρχες. Λυπόμαστε τους αρρώστους που δεν μπορούν να γιατρευτούν...

Αλλά ποτέ αυτή η λύπη δεν βγαίνει σε απογοήτευση. Το αντίθετο μάλιστα. Οδηγεί σε προσευχή. Βγαίνει σε φιλότιμο, βγαίνει σε δοξολογία. Πώς να μην προσευχηθείς, αν βλέπεις τον συνάνθρωπό σου σ' αυτήν την κατάσταση; Πώς να μην μπεις στο φιλότιμο να τον βοηθήσεις, αφού βλέπεις ότι ο Θεός εσένα σου έδωσε τα πάντα; Πώς να μη δοξολογήσεις, αφού βλέπεις ότι ο Θεός σου έδωσε την αληθινή πίστη, την Αγία Ορθοδοξία, που είναι η μόνη σωτηρία και η μόνη Αλήθεια, και έτσι με πολύ λαχτάρα, να θες να τη μεταδώσεις και στους άλλους που ζουν ακόμα στο πνευματικό σκότος; Έτσι, έχοντας μέσα στην καρδιά μας, τούτο τον υψηλό και άγιο στόχο, τελικά η παραμονή μας στην Τανζανία γίνεται

εύκολη, γιατί ο Χριστός συνεχώς μας κρατά στην αγκαλιά του, συνεχώς μας σπρώχνει, συνεχώς συγχωρεί τα λάθη μας και δεν μας αφήνει ούτε λεπτό να απογοητευτούμε ή να νιώσουμε μόνοι μας. **Ναι. Η Χάρης του. Αυτή είναι που κινεί τα πάντα.**

Έτσι σιγά-σιγά, βλέποντας την όλη κατάσταση, αρχίσαμε να καταστρώνουμε σχέδιο δράσης, το οποίο με πολλή οργάνωση, θα προσπαθήσουμε να φέρουμε εις πέρας. **Ο Σεβασμιότατος Αγαθόνικος αποφάσισε να μας δώσει μία δύσκολη περιοχή. Μας τοποθέτησε υπεύθυνους στην πρωτεύουσα της Τανζανίας, την Ντοντόμα, με σκοπό να ιδρύσουμε από την αρχή ένα ιεραποστολικό κέντρο.** Η περιοχή είναι δύσκολη για τον εξής λόγο: επειδή η Τανζανία είναι τεράστια, με πληθυσμό πάνω από 65 εκατομμύρια κόσμο, ήταν αδύνατον οι Έλληνες ιεραπόστολοι εδώ, να καλύπτουν όλη τη χώρα. Κανονικά χρειάζονται εκατοντάδες ιεραπόστολοι να εργαστούν εδώ. Κι όμως, όπως παντού, οι εργάτες του Ευαγγελίου ελάχιστοι. Όσο και να κοπιάζει κανείς, όσο και να προσπαθήσει, ακόμα και τον εαυτό του να θυσιάσει, δεν καλύπτεται η χώρα τόσων εκατομμυρίων, από ελάχιστους που μοχθούν και προσπαθούν όσο μπορούν. Παρακαλώ προσευχηθείτε ο Θεός να στείλει πολλούς εργάτες και εδώ στην Τανζανία και στο Μαλάουι, όπου υπηρετήσαμε και το αγαπάμε πολύ και σε όλο τον κόσμο, ώστε να γίνει παγκοσμίως μια μεγάλη αναλαμπή της Ορθοδοξίας και να κηρυχθεί η Ορθόδοξη πίστη σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Έτσι στην Ντοντόμα της Τανζανίας, όπου τοποθετηθήκαμε ως υπεύθυνοι, δεν έγινε ακόμα κάτι. **Δεν υπάρχει ούτε ένας Ορθόδοξος ναός, ούτε νεοφώτιστοι βαπτισμένοι, παρά μόνο ένας, ούτε φυσικά ιεραποστολικό κέντρο. Η ευθύνη μας μεγάλη.** Εκτιμώ βαθύτατα που ο Επίσκοπος μας έδωσε ελευθερία κινήσεων, μας έδειξε πολλή εμπιστοσύνη και φυσικά έχουμε την ελευθερία να διδάσκουμε όχι μόνο στη Ντοντόμα, μα και σε όλη την περιοχή του, την πίστη μας, σύμφωνα με την Ιερά μας Παράδοση, τους Αγίους Πατέρες και τις 7 Οικουμενικές Συνόδους. Έχουμε μάθει ήδη εδώ και χρόνια, ότι υποχωρήσεις σε άλλα πράγματα μπορεί να κάνουμε, στην Πίστη όμως ποτέ. Ούτε μία γραμμή, ούτε ένας τόνος δεν αλλάξει και έτσι συνεχίζουμε να διδάσκουμε, όπως ακριβώς διδάσκαμε στο Μαλάουι τους πιστούς μας και τους ιερείς εκεί και γι αυτό έχουν γνήσιο ορθόδοξο φρόνημα, μακριά από συμπροσευχές και άλλες οικουμενιστικές κινήσεις. Αυτό το πνεύμα που μεταδώσαμε στο Μαλάουι θα το κάνουμε κι εδώ, με τη βοήθεια του Θεού πάντοτε.

Έτσι στη Ντοντόμα ξεκινάμε από το μηδέν. Το πρώτο που κάναμε, ήταν να νοικιάσουμε ένα σπίτι με μεγάλη αυλή στο κέντρο της πρωτεύουσας. Άρχισαν όμως και τα μεγάλα διλήμματα και οι μεγάλες στεναχώριες. Ωραία, νοικιάσαμε το σπίτι. Έχουμε κάπου να κοιμηθούμε. Μα τι γίνεται με εκκλησία; Που θα λειτουργώ; Ποιο θα είναι το ποίμνιό μου; Ποιοι θα κοινωνάνε, αφού όλοι είναι αβάπτιστοι; Πως θα τελώ τη θεία Λειτουργία μόνος; Δεν γίνεται. Και κάναμε προσευχή. Για να είμαι ειλικρινής, προσευχή έκαναν για εμάς άγιοι άνθρωποι από την Ελλάδα και ο Θεός μας λυπήθηκε. Έτσι, όταν συζητήσαμε με την

σπιτονοικοκυρά μου, μου είπε: «Γιατί δεν χτίζετε λυόμενη μικρή εκκλησία στην αυλή μου; Υπάρχει τρόπος». Και μια απλή γυναίκα, άρχισε να μιλά σαν αρχιτέκτονας και μας παραθέτει το σχέδιο, πως μπορούμε να χτίσουμε μικρή εκκλησία στην αυλή της και μετά να τη μεταφέρουμε εύκολα σε όποιο οικόπεδο επιθυμούμε. Η εκκλησίτσα θα είναι 25 τμ, δεν θα έχει θεμέλια, οι τοίχοι της θα είναι μεταλλικοί και το ύψος της 3 μέτρα. Η επιθυμία της μητέρας μου είναι να αφιερωθεί στους Αγίους Αποστόλους, ώστε να μας βοηθήσουν στην καινούργια μας ιεραποστολική διακονία σε όλη την Ντοντόμα. **Αυτός θα είναι ο πρώτος μας ναός στην πρωτεύουσα . Μία μεταλλική εκκλησίτσα 25 τετραγωνικών μέτρων. Εκεί θα λειτουργούμε. Χωρίς ποίμνιο. Χωρίς ορθόδοξους στην αρχή. Εύχομαι να γεμίσει. Εύχομαι όλη η Ντοντόμα να γίνει μία Ορθόδοξη χριστιανική πόλη.** Ο πόνος όμως υπάρχει στην καρδιά, διότι θα νιώθουμε πνευματική μοναξιά, και ειδικά τώρα έχουμε ανάγκη από τις προσευχές σας, για να μη λυγίσουμε, για να επιμείνουμε έως όταν δούμε τους καρπούς του μόχθου μας. Ήρθε ο εργολάβος και παρόλο που δεν υπάρχουν χρήματα, υπογράψαμε το συμβόλαιο να κάνει την κινητή εκκλησίτσα. Επίσης παραγγείλαμε να μας κάνει στην ίδια αυλή ένα άλλο δωμάτιο για να γίνουν τα γραφεία μας, και ένα άλλο ακόμα για να είναι ο μικρός ξενώνας μας. Ήδη ένα καλό παιδί από την Γρίγια, ο Ματθαίος, που είναι ψάλτης, θα έρθει να μείνει κοντά μας για να μπορώ, ακόμη και με έναν, να λειτουργώ. Υπάρχει και ένας δεύτερος ορθόδοξος Τανζανός, ο Χριστόφορος. **Δύο άτομα λοιπόν και ο ιερέας. Τρεις. Αυτοί είμαστε στην Ντοντόμα.**

Για να γίνουν όλα αυτά, χρειαζόμαστε την οικονομική σας στήριξη. Επίσης μεγάλη ανάγκη είναι η αγορά αυτοκινήτου και ενός δικύκλου. Μακάρι ο Θεός να σας φωτίσει και να μας βοηθήσετε να ολοκληρώσουμε την εκκλησίτσα, τα γραφεία μας και τον ξενώνα, και μαζί να αγοράσουμε ένα αυτοκίνητο ώστε να μπορούμε να πηγαίνουμε τα χωριά και να διδάσκουμε τον Λόγο του Θεού. Έχει γύρω -γύρω αρκετά χωριά η Ντοντόμα. **Αυτός είναι ο επόμενος στόχος μας. Να πηγαίνουμε στα χωριά, να κατηχούμε, να βαφτίζουμε, να βρίσκουμε καλά παιδιά από κάθε μέρος και να τα φέρνουμε κάθε δίμηνο στην πόλη για σεμινάρια, να γίνουν έτσι κατηχητές και να πηγαίνουν πίσω στα χωριά τους να διδάσκουν ό,τι έμαθαν από τα σεμινάρια μας.**

Ακόμα θα οργανώσουμε μία μικρή ομαδούλα, από τους καινούργιους πιστούς μας, ώστε ανά τακτά διαστήματα να πηγαίνουμε στις φυλακές, όπου οι συνθήκες είναι άθλιες, και εκεί να απαλύνουμε τον πόνο και την ανέχεια των φυλακισμένων με λόγους, μα και με υλική βοήθεια. **Επίσης επιτακτική ανάγκη είναι να οργανώσουμε συσσίτια για τα ορφανά και φτωχά παιδάκια.** Και το κυριότερο, ήδη προσπαθούμε πολύ να βρούμε να αγοράσουμε ένα μεγάλο οικόπεδο, κοντά στην

πρωτεύουσα, για να χτιστεί εκεί το ιεραποστολικό μας κέντρο. Αυτό το κέντρο θα περιλαμβάνει πολλά. Μην ξεχνάμε ότι είμαστε στην πρωτεύουσα, κι από αυτό μπορεί να βοηθηθούν πολλές περιοχές. Το σχέδιο ήδη το έχουμε φέρει από το Μαλάουι. Εκεί δεν προλάβουμε να το υλοποιήσουμε. Ελπίζω εδώ να μας αξιώσει ο Θεός. Παρακαλώ, αδελφοί μου, προσευχηθείτε ο καλός Θεός, να μας δώσει ένα καλό, αξιοζήλευτο οικόπεδο πολλών στρεμμάτων, που θα αποτελεί ομολογία πίστεως και ως λαμπρό αστέρι θα λάμπει και θα δείχνει το δρόμο της σωτηρίας στους Τανζανούς αδελφούς μας.

Μην ξεχνάμε και τους μουσουλμάνους, οι οποίοι είναι ένα μεγάλο ποσοστό στη χώρα και αυτό πρέπει να κάνει τον ζήλο μας να μεταδώσουμε τη δική μας μοναδική Αλήθεια. Και ένας άλλος έντονος πόθος μέσα στις καρδιές μας, είναι να μεταφραστούν όλα τα Μηναιά και τα λειτουργικά βιβλία της εκκλησίας μας στα Σουαχίλι. Αυτό, στο Μαλάουι, με τη Χάρη του Θεού το ολοκληρώσαμε και μας πήρε 14 χρόνια. Τώρα όμως όλοι οι Μαλαουϊανοί πιστοί ψέλνουν και δοξολογούν το Θεό, έχοντας στη γλώσσα τους τα τσιτσέουα, όλα τα λειτουργικά βιβλία της εκκλησίας, όπως ακριβώς τα χουμε 2000 χρόνια τώρα στην Ελλάδα. Οι μεταφράσεις λοιπόν στα Σουαχίλι ήδη έχουν ξεκινήσει εδώ και 3-4 χρόνια από τον Επίσκοπο και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε να τον βοηθήσουμε σε αυτό το δύσκολο έργο. Ευτυχώς έχει έρθει από την

Ελλάδα και συνεργάζεται μαζί του η μοναχή Αλεξία, η οποία μιλάει τα Σουαχίλι και έχει ξεκινήσει τις μεταφράσεις. Μα χρειάζεται μία έντονη και οργανωμένη προσπάθεια από περισσότερους μεταφραστές, ώστε με την εποπτεία της αξιοσέβαστης και ικανότατης Μοναχής, να ολοκληρωθούν οι μεταφράσεις, όχι μόνο τμηματικά, αλλά ολοκληρωμένα. Πρέπει να δώσουμε στους Τανζανούς αδελφούς μας ολόκληρο το έργο και όχι μόνο το συναξάρι και κάποια «πασαπνοάρια». **Οι Τανζανοί αξίζουν να έχουν, ό, τι ακριβώς έχουμε κι εμείς οι Έλληνες. Είναι έτοιμοι να δεχτούν την Ορθοδοξία. Και πιστεύουμε ότι πολλοί από αυτούς θα είναι αφοσιωμένοι και ειλικρινείς και γνήσια Ορθόδοξοι, και θα αναλαμβάνουν να προσεύχονται ολοκληρωμένα στον Χριστό, την Παναγία και τους Αγίους.** Πόσοι και πόσοι Άγιοι από τα Μηναιά μας, δεν θα χαρούν και δεν θα μας ευλογούν από τον ουρανό, όταν ακούν όλους τους ύμνους τους, στον όρθρο, στον εσπερινό και σε όλες τις ακολουθίες. Μα και πόση χάρη του Θεού, θα κατεβεί εδώ, όταν οι αφιερωμένες ψυχές τελούν τις ακολουθίες ολοκληρωμένα και σωστά.

Για να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς, εδώ σε αυτό το θέμα, μιλώντας για ολόκληρη την Αφρική, τους έχουμε αδικήσει τους αφρικανούς νεοφώτιστους αδελφούς μας. Δεν δόθηκε, ταπεινά πιστεύω, η προσπάθεια που θα έπρεπε για ολοκληρωμένες μεταφράσεις των 12 Μηναιών, της Παρακλητικής, του Τριωδίου, του Πεντηκοσταρίου και άλλων βιβλίων στη γλώσσα του κάθε λαού. Και έτσι τώρα, σχεδόν σε καμία χώρα της Αφρικής, δεν υπάρχουν ολοκληρωμένες μεταφράσεις παρά μόνο τμηματικά και ελάχιστα κάποια κομμάτια. Υπάρχουν χώρες της Αφρικής που ακόμα δεν έχει μεταφραστεί για παράδειγμα, η Ακολουθία της θείας Μεταλήψεως ή της Ευχαριστίας. Και όμως αξίζει κάθε προσπάθεια και κάθε θυσία για αυτό. Μπορώ να πω πρώτα από αυτό ξεκινάμε, και μετά από όλα τα άλλα. Ή σε συνδυασμό μαζί με τα άλλα κι αυτό. Όποιος κόπος και όποια θυσία γι αυτό το μεγάλο έργο των μεταφράσεων, ολοκληρωμένα, θα ναι μικρός μπροστά στο αποτέλεσμα. Μεγάλος ο μισθός στον ουρανό για τους ιεραποστόλους που και διδάσκουν σωστά την πίστη και τις προσευχές και όλα ,στους φτωχούς Αφρικανούς που είναι πνευματικά τυφλοί, μα που περιμένουν με αγωνία από εμάς τους Έλληνες να τους δώσουμε τα φώτα, όπως κάναμε χιλιάδες χρόνια τώρα, να ωφελησουμε όλους τους λαούς της γης. Και είναι άδικο επίσης να πει κανείς ότι η Αφρική δεν είναι έτοιμη για τα Μηναιά ή την Ορθοδοξία γενικότερα. Μπορώ να πω, είναι πιο έτοιμοι από μας. Το

λέω αυτό με βεβαιότητα μέσα από την εμπειρία μου στο Μαλάουι. Είναι ικανότατοι. Είναι ευλαβέστατοι. Και θέλουν να προσεύχονται στον γλυκύτατο Ιησού μας, την Αγία Τριάδα, την Παναγία μας, τους Αγίους, όσο πιο ορθά και ολοκληρωμένα γίνεται. Γιατί σε πολλούς από αυτούς ολοκληρωτικό είναι και το δόσιμό τους. Έδωσαν την καρδιά τους στον Χριστό, και οι άνθρωποι που πιστεύουν καρδιακά και είναι έτοιμοι για κάθε θυσία, αξίζουν το καλύτερο. Εμείς θα κάνουμε ό,τι μπορούμε από το ιεραποστολικό κλιμάκιο της Ντοντόμα, να σταθούμε δίπλα στον Επίσκοπό μας Αγαθόνικο, και να τον βοηθήσουμε όσο μπορούμε σε αυτό το δύσκολο και κοπιαστικό έργο των μεταφράσεων. Είναι γεγονός ότι ο Επίσκοπος χρειάζεται την κάθε είδους βοήθεια, διότι τρέχει από το πρωί έως το βράδυ. Κάθε μέρα γι' αυτόν είναι κοπιαστική και θυσιαστική και αναμφίβολα κάθε βοήθεια, από τον καθένα, οποιασδήποτε μορφής, και αντιμετωπίζει μα και ενισχύει το ηθικό και φυσικά όταν προσπαθούμε συλλογικά, μας χαριτώνει ο Θεός και απολαμβάνουμε πολλούς καρπούς και πολλά πνευματικά οφέλη και εμείς και οι γύρω μας.

Θα ήθελα λοιπόν να σας παρακαλέσω όλους σας, αγαπητοί μου αδελφοί, αυτό που σας παρακαλούσα και όταν ήμουν στο Μαλάουι. Προσεύχεστε. Προσεύχεστε για μας. **Προσεύχεστε με πόνο ψυχής και με αγάπη πολλή και για τη δική μας ιεραποστολική προσπάθεια που αναξίως υπηρετούμε**, μα και για όλες τις Ορθόδοξες Ιεραποστολές του κόσμου σ' όλη τη γη να υπάρχουν άξιοι κληρικοί που μεταδίδουν σωστά την πίστη και υπηρετούν το Ευαγγέλιο. Και πάνω απ' όλα, προσεύχεστε, ο Θεός να μας δώσει φώτιση, να μην ξεφύγουμε, να μην κάνουμε μοιραία και ανεπανόρθωτα λάθη. Ειδικά στις μέρες μας που παρατηρείται μία χαλάρωση και μία χλιαρότητα στην πίστη, ακόμα και σε αυτούς που τη διδάσκουν, ειδικά τώρα είναι επιτακτική η ανάγκη όλοι μαζί, κλήρος και λαός να φυλάξουμε και να διατηρήσουμε ανόθευτο, ό, τι εδώ και 2000 χρόνια μας έδωσε ο Θεός. Γιατί ανώτερο απ' αυτό δεν υπάρχει.

Σας ασπάζομαι με αγάπη Χριστού, όλους σας αδελφικά και εύχομαι σε όλους καλή μετάνοια, καλό αγώνα, καλό Παράδεισο. Αμήν.

Ιερέας Ερμόλαος Ιατρού

Υπεύθυνος του Ορθόδοξου Ιεραποστολικού κέντρου στην Ντοντόμα της Τανζανίας.

Ο αριθμός λογαριασμού μας εδώ στην Τανζανία, είναι:

Deutsche Bank AG, Frankfurt, GERMANY

Exim Bank EURO A/c No. 100-9575465-00 IN TANZANIA

IBAN:DE94500700100957546500

Exim Bank swift: EXTNTZTZ

SWIFT: DEUTDEFF

BLZ NO. 50070010

**BENEFICIARY NAME: GRIGORIOS NIKOLAIDIS AND
ERMOLAOS IATROU**

BENEFICIARY ACCOUNT NO: 0261001381

CURRENCY: EURO

DESTINATION COUNTRY: TANZANIA

Για ποσά πάνω από 300 ευρώ , παρακαλώ να χρησιμοποιείτε τον λογαριασμό αυτόν της Τανζανίας, διότι είναι πολύ εξυπηρετικό να έρχονται τα χρήματα, κατευθείαν σε εμάς στην Τανζανία. Για ποσά κάτω από 300 ευρώ, όποιος θέλει, μπορεί να χρησιμοποιεί τον Αριθμό λογαριασμού στην Ελλάδα.

2) Αριθμός λογαριασμού στην Ελλάδα:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, όνομα: Ερμόλαος Ιατρού, Αριθμ.Λογαρ.: 6354 010112 964

IBAN GR 79 0171 3540 0063 5401 0112 964.

Παρακαλώ όμως πολύ για ποσά πάνω από 300 ευρώ να τα στέλνετε κατευθείαν Τανζανία και πάντα να μας ενημερώνετε στο email μου(στέλνοντας και την απόδειξη) ή στο τηλέφωνό μου: το οποίο είναι και Viber και whatsapp.

Τα παλιά μου τηλέφωνα, δεν ισχύουν πια.Το καινούριο μου Τανζανικό τηλέφωνο είναι: **+255 746 547 288**

Το email μου είναι το ίδιο:

frermolaosorthodox@yahoo.com